

ГЪБИ СВОЮ НАВЪСЪ ВЪ ДЕВЪТНАДЕСАТОМЪ
ВЪКЪКЪ; И ДА СЛАЗИ, ДА РЕЧЕМЪ ТАКО, НА
СТЪПКА НЕПРОСВѢЩЕНІА, ЄДИНЪ НАРОДЪ ДА
РОВИТЪ, ТРЪДОЛЮБИВЪ И ВОИНСТВЕНЪ!

Воистиннѣ, отъ горѣреченныа обстоя-
тельства (*причины) не може да сѣ чака,
че новаа Болгарска Словесность ще сѣ во-

преподаде свой Отче Нашъ сосъ славян-
ски бѣвкѣ, но да замѣнава греческіа со
славянски бѣвкѣ въ бѣвкѣ. Това не ще да
рече друго нѣщо, само да види читатель
поасно, до каква стѣпка, или мѣра є раз-
вадилъ томъ Грекъ славянскіа рѣчи со свои
гречески бѣвкѣ. Виждѣ како:

Атас нос, иуде есси на невиси, да се-
фтито (вм. да сфегито) има твеон; да
проито картвос (вм. карство) твеон; да
фѣто бола твеа, акос на невиси и на хами-
ли. Хлеб нон енѣсой досо нонъ діисин; и
аставе нон телѣхи ноіа, окос и мѣс аставомен
телестикон нон; и ни вѣадис ноі вен птосы, но
езваве ноі ан аугавого. Амин

Чисто сѣ види че тойзи Грекъ не є
писалъ сичкій томъ Отче Нашъ подъ дик-
товка (*казуваніе другимъ да пише); за-
што на мѣсто земаи є написалъ хамили;